

Піснями й танцями зустрічали 150-річчя Олексіївки

Рідне село, душею до тебе лину. Як красиво тут, як радісно. Біля кожної домівки бують квіти, радуючи зір і господарів, і гостей. Червоними гронами чарує калина, омиа дощами, обцілована сонцем. А його стежини ведуть у далекі незвідані світи, проте в пам'яті воно назавжди. Саме тут навчились доброти й людяності, любити та поважати батьків. Тут минуло дитинство – незабутня пора. Кожне село має свою історію, яку роками пишуть його люди.

У мальовничому куточку Полісся, серед розкішного лісу, розкинулася Олексіївка. У давнину тут виник хутір Альби. Місце його розташування було дуже багате на флору та фауну. Польському пану Стравинському сподобалась ця мальовнича місцевість, тож побудував серед лісу маєток. Сам жив у Здолбунові, тому з часом продав свої володіння Маршку Штендеру, який відкрив тут цегельню. У 1913 році цю землю купив польський інженер Роман Пшебіляк. А вже в 1946 хутір Альби перейменували на село Олексіївка. З початку його заснування тут налічувалось 5 будинків, але з роками заасфальтували центральну вулицю, виникли нові з добротними будинками. Сьогодні до послуг жителів села магазини, клуб, початкова школа та ФАП.

У погожий день, коли красуня-осінь уже вкрила землю листям, Олексіївка відсвяткувала свій 150-річний ювілей. Біля клубу зібралася вся сільська родина та гості з навколишніх населених пунктів, зокрема учасники художньої самодіяльності Клесівського будинку культури, естрадний ансамбль із Сарн. Відкрили святкову програму Анатолій та Олександр Матюки. Щирі вітання лунали у виконанні Наталії Матюк. Сподобалась глядачам хореографічна композиція «Казка». Сільський голова Юрій Солтис зауважив: «В Олексіївці живуть працьовиті люди, які дбають про благоустрій, бережуть і примножують традиції та звичаї, що побутували в селі. Тож бажаю його жителям процвітання й благополуччя».

У народі кажуть: «Коли купуєш хату, то купи ту, де добрі сусіди, бо родина за горою, а сусід під боком». З жителями навколишніх сіл живуть мешканці Олексіївки в дружбі та мирі, породичалися, покумилися. Тож привітати їх з ювілеєм приїхала завідувача клубом с. Федорівка Олена Сергійчук. Надали слово й директору Вирівської ЗОШ І-ІІІ ст. Олені Вознюк. Саме в Олексіївці знайшла вона свою долю, народила дітей, на щасливе сімейне життя благословила донечку Анастасію. «Пишаюсь тим, що живу серед добрих і щирих людей. Олексіївка стала мені рідною та близькою», - говорила Олена Кирилівна. Привітали на святі також Івана та Ганну Вертипорохів, які прожили в мирі й злагоді, любові й пошані один до одного понад 30 років. Виховали дітей, одружили, дочекалися внуків. Бажали здоров'я та довголіття ветерану війни, старожилу Шелестяну Тодоровичу.

Немає у світі кращого добра, як повна хата голосів і сміху, коли в ній багато підраста дітей батькам на радість і на втіху. Гарною піснею та добрим словом віншували багатодітні сім'ї Наталії та Анатолія Опальків, Тамари й Сергія Сидорчуків, які щедро дарують тепло, добро батьківського серця своїм дітям. Приємно відзначити, що сільська родина Олексіївки поповнюється, адже впродовж року тут народилося 6 діток. Тож щирі вітання лунали для маленьких жителів та їх батьків, а також іменинників. Під щирі оплески гостей й односельців дарували винуватцям торжества подарунки.

Живуть у селі й народні умільці. Вишивають рушники й серветки, передають свої вміння дітям і внукам, гаптують дівчата весільні рушники на щастя, на долю. Тож хай

процвітає село, розростається й квітне. Хай завжди тут лунає пісня крилата, гуляють новосілля, весілля... Хай щастям і добром повниться кожна оселя.

Валентина ПАВЛУШКО